

lają prezydium powiatowych rad narodowych na wnioski powiatowych pełnomocników Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 18. 1. Od decyzji, ustalającej obowiązek dostawy zwierząt rzeźnych, służy odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się do prezydium wojewódzkiej rady narodowej za pośrednictwem prezydium powiatowej rady narodowej.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej przekazuje odwołanie wraz z odpowiednimi wnioskami do decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 19. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej rozstrzyga odwołanie w porozumieniu z wojewódzkim pełnomocnikiem Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 20. 1. Odwołanie powinno być wniesione w terminie 30 dni od daty doręczenia zawiadomienia o obowiązku dostawy lub od dnia powstania nowych okoliczności, uniemożliwiających wykonanie obowiązkowej dostawy.

2. Odwołanie powinno być rozpatrzone i ostatecznie załatwione najpóźniej w ciągu miesiąca od daty wniesienia odwołania.

3. Odwołanie może być wniesione ustnie lub na piśmie.

4. Odwołanie jest wolne od wszelkich opłat.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku dostaw.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach prezydium powiatowej rady narodowej może odroczyć wykonanie obowiązku w części lub w całości do czasu wydania decyzji przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 21. W przypadku, gdy odwołanie zostało uwzględnione, a zobowiązanie wykonane, przysługuje zobowiązanemu zapłata za tę część dostawy, o jaką zmniejszono mu zobowiązanie, po cenach ustalonych dla zakontraktowanej trzody chlewnej.

R o z d z i a ł 7.

Przepisy końcowe.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

92

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1952 r.

w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 8 ust. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Byłym właścicielom i dzierżawcom aptek przejętych przez Państwo oraz byłym współwłaścicielom i współdzierżawcom, których udział we własności bądź dzierżawie aptek wynosił co najmniej 50% — przysługuje zaopatrzenie, jeżeli byli oni niezdolni do zarobkowania w dniu 8 stycznia 1951 r.

2. Zaopatrzenie składa się z renty pieniężnej oraz ze świadczeń z zakresu opieki leczniczej.

§ 2. Niezdolność do zarobkowania osób wymienionych w § 1 ustala się według przepisów o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.

§ 3. 1. Renta dla osób, które nie posiadają majątku, podlegającego podatkowi od nieruchomości lub gruntowemu, ani źródeł przychodu, podlegających podatkowi obrotowemu bądź dochodowemu, wynosi 135 zł, a dla innych osób — 90 zł miesięcznie.

2. Rentę przysługującą osobom będącym farmaceutami zwiększa się o dodatek w kwocie 15 zł, jeżeli samodzielnie kierowały apteką przez okres do 10 lat, w kwocie 30 zł, jeżeli wykonywały te czynności przez okres 20 lat, a w kwocie 45 zł, jeżeli wykonywały te

czynności przez okres dłuższy. Dodatek ten wchodzi do podstawy wymiaru renty wdowiej i sieroczej.

§ 4. Dzieciom osób uprawnionych do zaopatrzenia oraz pozostałym po takich osobach wdowom i sierotom przyznaje się świadczenia przysługujące dzieciom emerytów państwowych oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom.

§ 5. 1. Zaopatrzenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przyznaje Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Wniosek o przyznanie zaopatrzenia składa się w oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej.

§ 6. 1. Osobom uprawnionym, które zgłoszą wnioski o przyznanie zaopatrzenia w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, przyznaje się rentę za czas od dnia 1 lutego 1951 r.

2. Osobom, które zgłoszą wnioski w terminie późniejszym niż przewidziany w ust. 1, przyznaje się renty za okres 3 miesięcy wstecz licząc od daty zgłoszenia wniosku.

§ 7. Osobom uprawnionym do zaopatrzenia oraz członkom ich rodzin przysługują świadczenia z zakresu

pomocy leczniczej, na zasadach obowiązujących w stosunku do osób pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojsko-

wych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160 z późniejszymi zmianami).

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

93

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 marca 1952 r.

w sprawie przystąpienia Nikaragui do konwencji z dnia 9 grudnia 1948 r. o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XI konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, uchwalonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1948 r. (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 2, poz. 9) nastąpiło dnia 29

stycznia 1952 r. złożenie przez Nikaragę dokumentu przystąpienia do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

94

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 marca 1952 r.

w sprawie stosowania przez Indonezję konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że notą z dnia 2 lutego 1952 r. Minister Spraw Zagranicznych Indonezji zakomunikował Rządowi Polskiemu, iż Indonezja uważa się nadal za związaną konwencją o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie

dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 8, poz. 49), którą Holandia ratyfikowała w jej imieniu w 1933 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

95

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 marca 1952 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw konwencji (Nr 80) dotyczącej częściowej rewizji konwencji, uchwalonych przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pierwszych 28 sesjach, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 5 konwencji (Nr 80) dotyczącej częściowej rewizji konwencji, uchwalonych przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pierwszych 28 sesjach, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 46, poz. 341), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej konwencji przez następujące państwa:

Austria dnia 31 marca 1949 r.,
Belgia dnia 3 sierpnia 1949 r.,
Chile dnia 3 listopada 1949 r.,
Egipt dnia 7 czerwca 1949 r.,
Turcja dnia 13 lipca 1949 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Stołecznych Zakładów Graficznych Nr 7 w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.